

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát zložený z predsedu senátu JUDr. Juraja Floroviča a členov senátu JUDr. Petra Bebeja a JUDr. Mgr. Martiny Gajdošovej, PhD., o návrhu vtedajšieho ministra spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania proti **G. L. I.**, sudkyňi Okresného súdu I. O., na ústnom pojednávaní konanom dňa 14. februára 2017, takto

r o z h o d o l :

G. L. I., nar. X. X. X., trvale bytom O., sudkyňa Okresného súdu I. O., bode II s úpravou skutkového stavu a právnej kvalifikácii,

s a o s l o b o d z u j e

v bode II.

návrhu na disciplinárne konanie vtedajšieho ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 09.09.2015, č. 39638/2015/151, ktorého sa potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013, zákonná sudkyňa zostala vo veci bezdôvodne nečinná a nevykonala žiadny úkon až do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu 3 mesiacov,

t e d a

v bode II

mala porušiť ustanovenie § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, ako aj ustanovenie § 176 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého má súd vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodnúť bez zbytočného odkladu a najneskôr do 6 mesiacov odo dňa začatia konania,

č í m**v bode II**

sa mala dopustiť previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

p r e t o ť e

G. L. I. sa závažného disciplinárneho previnenia nedopustila.

O d ô v o d n e n i e:

Disciplinárny senát svojim rozhodnutím sp. zn. 3 Ds 6/2015-44 z 3. mája 2016 uznal vinnou **v bode II** návrhu na disciplinárne konanie vtedajšieho ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 9. septembra 2015, č. 39638/2015/151 za vinnú G. L. I., nar. X. X. X. bytom O., sudkyňu Okresného súdu I. O., z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013,

kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu 3 mesiacov, čím tak zavinene porušila povinnosť sudcu v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Za to jej uložil podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie dvoch mesiacov.

Zároveň disciplinárny senát oslobodil sudkyňu spod návrhu **v bode I**, *na disciplinárne konanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 9. septembra 2015 č. 39638/2015/151, (ďalej len „návrh“), ktorého sa mala dopustiť ako sudkyňa Okresného súdu I. O. tak, že v predmetnej právnej veci týkajúcej sa úprav a povinnosti k maloletému dieťaťu postupovala neefektívnym spôsobom a určení výživného pre maloletú N. I. meritórne nerozhodla ani po viac než 5 rokov od prevzatia predmetnej právnej veci dňa 21.12.2009, a to napriek tomu, že sa jednalo o konanie týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré má byť ukončené do 6 mesiacov od začatia konania, čím sa mala dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.*

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu, ktorým bola z bodu II návrhu uznaná vinnou za čo jej bolo uložené opatrenie a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie dvoch mesiacov podala dňa 2. augusta 2016 G. L. I. odvolanie. Odôvodnila ho predovšetkým tým, že podľa nej kvalifikovaným spôsobom preukázala, že obdobie nečinnosti, ktoré sa jej kladie za vinu s ohľadom na jej zaťaženosť je zásadne objektívnou skutočnosťou a preto túto nečinnosť nemožno považovať za nečinnosť dosahujúcu závažnosť disciplinárneho previnenia. K tejto skutočnosti poukázala najmä na to, že disciplinárny senát sám konštatoval, že do úvahy uvedené skutočnosti ohľadom prílišnej zaťažnosti sudkyne, avšak podľa sudkyne pochybil, keď ich nevyhodnotil ako objektívne. Dotknutá sudkyňa uviedla, že preukázala, že ohľadom na jej zaťaženosť, veľký nápad vecí, zlú personálnu situáciu na Okresnom súde I. O. nebolo možné vyvarovať sa negatívnym dôsledkom v podobe dlhších časových úsekov medzi úkonmi v konaní a je podľa nej nepochybné, že neboli u nej vytvorené podmienky na bezprietahový výkon jej funkcie sudcu. Poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR (sp. zn. 11 Kss/9/2013-78), v ktorom bolo opakovane

zdôraznené, že nemožno všeobecne ohraničiť dobu, ktorú v konkrétnom konaní je možné považovať za nečinnosť, ale je nutné prihliadnuť na konkrétne okolnosti týkajúce sa sudcu. Zodpovednosť by v prípade nezabezpečenia dobrých podmienok mali prebrať subjekty, ktoré tieto podmienky vytvárajú a majú na ne vplyv. Ďalej poukázala aj na to, že osobne signalizovala na neprímeraný počet jej pridelených vecí a na objektívnu nemožnosť vybavenia v primeraných lehotách. Rovnako tak na rovnaké skutočnosti upozorňovali jej kolegovia sudcovia. Vyjadrila názor, že spravodlivo požadovať bezprieťahový výkon povinnosti sudcu možno len vtedy, ak sú sudcom výkonnou mocou vytvorené potrebné podmienky. Preto je nepochybné, že ak v takom výkone moc zlyháva, je neprijateľné, aby zodpovednosť za toto zlyhanie niesli sudcovia vo forme disciplinárnych postihov. Sudkyňa pripojila tiež odkaz na judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 471/2012), podľa ktorej enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod orgánov predstavuje okolnosť hodnú osobitného zreteľa.

Zdôrazňovala i to, že podstatnou náležitosťou disciplinárneho previnenia je zavinené konanie v zmysle § 166 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z., ku ktorému z jej strany podľa jej slov nedošlo, pretože zavineným nesplnením povinnosti sudcu nie je každá nečinnosť, ale len také obdobie nečinnosti, ktoré je neprímerané povahe veci, ak nekonaniu nebránia objektívne skutočnosti. V odvolaní tvrdila, že prieťahy spôsobiť nechcela, preto aj poukázala na ich hrozbu a aj na to, že sa im nemohla nijako vyhnúť ani po zvýšenej výkonnosti, o čom svedčia jej pracovné výsledky a hodnotenia, ktoré boli na dobrej až nadpriemernej úrovni. V závere konštatovala, že jej nebolo z rozhodnutia disciplinárneho senátu zrejmé, na základe akých skutočností tento dospel k záveru, že sa dopustila zavineného konania, ktoré malo za následok prieťahy v konaní. Rovnako mala za to, že vo svetle doterajšej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov sudcov je uložený trest neprímeraný. V nadväznosti na skutočnosti, ktoré uviedla, navrhovala v zmysle § 129 ods. 4 statusového zákona oslobodenie od disciplinárneho obvinenia spod bodu II návrhu.

Navrhovateľ proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu sp. zn. 3 Ds 6/2015 zo dňa 3. mája 2015 nepodal odvolanie.

Odvolací disciplinárny senát rozhodnutím sp. zn. 1 Dso 6/2016 z 02. decembra 2016 zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol a to s poukazom na to, že odvolanie odvolateľky G. L. I. je dôvodné a rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu v bode II za danej dôkaznej situácii je predčasné

pretože vychádza z nedostatočného skutkového stavu. Ohľadom stíhaného skutku pod bodom II odvolací disciplinárny senát poukázal na tú skutočnosť, že v novom konaní bude potrebné, aby prvostupňový disciplinárny senát zistil prostredníctvom predsedu Okresného súdu I. O. správou o vybavovaní upozornenia stíhanej sudkyne na hroziace priet'ahy a takisto zistiť, či predseda súdu ďalej riešil túto záležitosť a ak áno ako, a či upozorňoval aj Ministerstvo spravodlivosti SR. V tom dal odvolací senát za pravdu sudkyňi, že pokiaľ sudca upozorňuje na nedostatky pri zabezpečení podmienok pre výkon súdnictva, je potrebné, aby sa kompetentné subjekty týmto zaoberali, v opačnom prípade nie je možné dôsledky nezabezpečenia riadnych podmienok pre prácu sudcov posudzovať ako disciplinárne previnenie. Okrem toho prvostupňový disciplinárny senát bude musieť vyžiadať od predsedu Okresného súdu I. O. prehľad výkonnosti všetkých sudcov vo všetkých agendách za rok 2015 (správne za rok 2013, kedy malo dôjsť k uvedeným priet'ahom), práve pre objektívne posúdenie, či naozaj na menovanom súde neboli zabezpečené riadne podmienky na výkon súdnictva bez priet'ahov.

Ďalej disciplinárny senát prvého stupňa sa bude musieť v novom konaní vysporiadať podrobnejšie so závažnosťou skutku, ktorý sa kladie stíhanej sudkyňi za vinu a najmä by mal zvážiť, či je v tomto prípade vhodné a účelné sudkyňu disciplinárne potrestať v prípade preukázania viny. Mal by napokon zvážiť, či by nestačilo v tomto prípade len napomenutie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.

Vo veci bolo nariadené ústne pojednávanie naposledy dňa 14. februára 2017.

Potom čo odvolacím disciplinárnym senátom bolo rozhodnutie disciplinárneho senátu prvého stupňa sp. zn. 3 Ds 6/2015 zo dňa 3. mája 2016 zrušené a vec mu vrátená na ďalšie konanie, disciplinárny senát v kontexte s rozhodnutím odvolacieho senátu, vykonal dokazovanie, a to návrhom na disciplinárne konanie, podnetom G. A. E. na disciplinárne stíhanie sudkyne Okresného súdu I. O. zo dňa 16. marca 2015 (č. l. 8-9), vyjadrením sudkyne spolu s prílohami (č. l. 13-16), prehľadom reštančných vecí k 30. septembru 2015 v jednotlivých senátoch (č. l. 17), upozornením podaným disciplinárne stíhanou sudkyňou (č. l. 18), prehľadom výkonnosti sudcov v agende C za mesiac júl 2015, v agende P za mesiac júl 2015, v agende C za mesiac august 2015, prehľadom výkonnosti sudcov v agende C, agende T za august 2015 (z č. l. 19-24), hodnotením disciplinárne stíhanej sudkyne (č. l. 30-31), prehľadom nápadu vybavených vecí sudkyňou I. a prehľad neodpracovaných dní za r. 2010 – 2015 (č. l. 32), pripojenou kópiou rozhodnutia 3 Ds 6/2015 ako príloha, doručením

dokumentov z Okresného súdu I. O. (č. 1. 29-32), predloženým písomným vyjadrením predsedu Okresného súdu I. O. zo dňa 26. apríla 2016 a 02. mája 2016, oboznámil sa so zápisnicou o ústnom pojednávaní z 3. mája 2016, rozhodnutím prvostupňového disciplinárneho senátu z 3. mája 2016, podaným odvolaním dotknutou sudkyňou z 2. augusta 2016, rozhodnutím odvolacieho senátu sp. zn. 1 Dso 6/2016 z 2. decembra 2016, predloženými listinnými dôkazmi predložených podpredsedom OS I. O. na ústnom pojednávaní dňa 14. februára 2017 a to: prehľadom nápadu a vybavených vecí sudkyňou G. L. I. a prehľadom jej odpracovaných dní za roky 2010-2015, prehľadom o vybavovaní hromadných žalôb na Okresnom súde I. O. k 31. augustu 2014, listinným dôkazom o porovnaní nápadu v hlavných agendách v rokoch 2011 – 2016 vedený pod Spr 671/12 z 9. februára 2017, prehľadom o vybavovaní hromadných žalôb na Okresnom súde I. O. k 31. augustu 2014, ročným štatistickým výkazom sudcov Okresného súdu I. O. za rok 2013, prehľadom celkového nápadu na sudcu a počtom vybavených a nevybavených vecí za obdobie 2010 – 2016 v rámci všetkých súdov obvodu Krajského súdu Banská Bystrica vypočul disciplinárne stíhanú sudkyňu G. L. I. a zistil, že vtedajší Minister spravodlivosti Slovenskej republiky ako navrhovateľ podal dňa 10. septembra 2015 návrh na začatie disciplinárneho konania proti G. L. I., sudkyňi Okresného súdu I. O. na tom skutkovom základe, že ako sudkyňa Okresného súdu I. O. spôsobila v pridelenej právnej veci starostlivosťou súdu o maloletú N. I., nar. X. X. X., vedenej na Okresnom súde I. O. pod sp. zn. 7P/172/2009 vlastným zavinením zbytočné prieskumy a porušila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď

v bode I.

v predmetnej právnej veci týkajúcej sa úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu postupovala neefektívnym spôsobom a o určení výživného pre maloletú N. I. meritórne nerozhodla ani po viac než 5 rokoch od prevzatia predmetnej právnej veci dňa 21. decembra 2009, a to napriek tomu, že sa jedná o konanie týkajúce sa starostlivosťou súdu o maloleté dieťa, ktoré má byť ukončené do 6 mesiacov od začatia konania;

v bode II.

potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16C0P/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013,

zákonná sudkyňa zostala vo veci bezdôvodne nečinná a nevykonala žiadny úkon až do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu 3 mesiacov.

Navrhovateľ kvalifikoval konanie G. L. I. v bodoch 1 a 2 ako závažné disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V právnej vete návrhu navrhovateľ konštatoval, že sudkyňa G. L. I. svojim konaním porušila ust. § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov ako aj ust. § 176 ods. 3 OSP, podľa ktorého má súd vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodnúť bez zbytočného odkladu a najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania.

Navrhovateľ na základe uvedených skutočností navrhol uznať za vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, za čo jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ cit. zákona a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Navrhovateľ návrh na začatie disciplinárneho konania odôvodnil tým, že Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky bolo dňa 16. marca 2015 prostredníctvom písomného podania G. A. E., označeného ako „podnet na disciplinárne stíhanie sudkyne Okresného súdu I. O.“, upozornené na priebeh konania vedeného na Okresnom súde I. O. pod sp. zn. 7P/172/2009, ktoré je od jeho začatia vedené na Okresnom súde I. O. ako zákonnou sudkyňou G. L. I.. Doručeným podnetom podávateľka poukazovala na neefektívny postup zákonnej sudkyne v predmetnom konaní, ktoré bolo začaté ešte dňa 21. decembra 2009, kedy na Okresnom súde I. O. podala návrh na zverenie maloletého dieťaťa do výchovy matky a určenie výživného, ktoré konanie nie je ani po uplynutí viac než 5 rokov od začatia konania právoplatne skončené. Prešetrením podnetu a preskúmaním predmetného súdneho spisu navrhovateľ zistil, že na Okresnom súde I. O. je pod sp. zn. 7P/172/2009 vedené konanie, ktorého predmetom je úprava práv a povinností rodičov maloletej N. I., pričom zákonnou sudkyňou, ktorej je daná právna vec od začiatku konania pridelená, je G. L. I.. Zo spisového materiálu je zrejmé, že napriek tomu, že ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa, v ktorom má súd podľa § 176 ods. 3 OSP povinnosť rozhodnúť bez zbytočného odkladu najneskôr do 6 mesiacov od začatia konania, je predmetné konanie, napriek uplynutiu

doby viac než 5 a pol roka od pridelenia predmetnej veci uvedenej sudkyňi právoplatne skončené len v časti zverenia maloletej N. I. do osobnej starostlivosti matky. Z obsahu spisu síce vyplýva, že zákonná sudkyňa vo veci dňa 27. decembra 2012 zverila maloletú N. do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazala prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100, - Eur mesačne, predmetný rozsudok bol však vo výrokoch, ktorými prvostupňový súd rozhodol o vyživovacej povinnosti otca a o nedoplatku na výživnom zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 16CoP/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013. Poukázal na neefektívnu činnosť zákonnej sudkyne, ktorá mala za následok spôsobenie zbytočných prietáhov v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloletú N., čo bolo vytknuté aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v odôvodnení svojho uznesenia výslovne konštatoval „za tohto stavu, keď okresný súd doteraz nevypočul na pojednávaní matku a nevyžiadal si správu osobných a majetkových pomerov každého z rodičov, nezisťoval pomery na strane maloletého dieťaťa a nevyžiadal si správu o starostlivosti o dieťa, bolo vydanie rozhodnutia predčasné a okresný súd nemohol mať správne a úplne zistené všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie o výživnom pre mal. a o jeho výške. To sa prejavilo aj v odôvodnení rozhodnutia, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu nespĺňa náležitosti podľa § 157 ods. 2 OSP a takéto rozhodnutie je pre nadriadený súd a pre účastníkov konania nepreskúmateľné.

Okrem zbytočných prietáhov tak ako boli vyššie špecifikované, poukázal navrhovateľ na ďalšie konkrétne prietahy spôsobené výlučne nečinnosťou zákonnej sudkyne, ktoré zistil prešetrovaním spisového materiálu, keď po vrátení spisového materiálu z Krajského súdu v Banskej Bystrici dňom 16. septembra 2013 vo veci nevykonala sudkyňa žiaden úkon po dobu troch mesiacov a až po uplynutí tejto doby vydala pokyn na doručenie uznesenia, č. k. 16CoP/36/2013-22, ktorým odvolací súd zároveň nariadil predbežné opatrenie. Navrhovateľ zastáva názor, že vydanie pokynu na doručenie predmetného uznesenia po uplynutí troch mesiacov od prevzatia spisového materiálu absolútne nezodpovedá účelu predbežných opatrení, ktorým je záujem na rýchlej, dočasnej úprave pomerov medzi účastníkmi. Nečinnosť zákonnej sudkyne v trvaní troch mesiacov po nariadení predbežného opatrenia a v konaní vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa navrhovateľ nemôže hodnotiť inak, než spôsobenie zbytočných prietáhov v danom konaní, a to výlučne subjektívnym zavinením zákonnej sudkyne.

Po vyhodnotení obsahu spisového materiálu vedeného na Okresnom súde I. O. pod sp. zn. 7P/172/2009 navrhovateľ dospel k záveru, že zákonná sudkyňa G. L. I. nepostupovala

v konaní vedenom pod sp. zn. 7P/172/2009 najmä vo vzťahu k určení výživného pre maloletú N. efektívnym spôsobom, keď neurčila ani po dobu ďalších dvoch rokov po vrátení veci z odvolacieho súdu výživné pre maloletú N., a to napriek tomu, že pri konaniach, ktorých je predmetom určenie výživného a vzájomné vzťahy medzi rodičmi a deťmi, má súd prihliadať na osobitný charakter konania, týkajúceho sa starostlivosti o maloletých. Celkovú dĺžku konania vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa v trvaní niekoľkých rokov tak i po zohľadnení skutočnosti, že otec maloletej je cudzím štátnym príslušníkom, nemôže navrhovateľ považovať za dôsledok vyvolaný právnou alebo faktickou zložitou veci, ale za dôsledok neefektívneho a liknavého postupu zákonnej sudkyne, ktorým dochádza v danom konaní k zbytočným prieťahom. Zohľadňujúc absenciu právoplatného rozhodnutia súdu vo vzťahu k určení výživného pre maloletú N. i napriek uplynutiu takmer šesť rokov od začatia konania, ktorého predmetom je starostlivosť súdu o maloleté dieťa a v ktorom má súd v zmysle ust. § 176 ods. 3 OSP povinnosť rozhodnúť najneskôr do 6 mesiacov od začatia konania a zároveň prihliadajúc na súčasný stav predmetného konania navrhovateľ zastáva názor, že v konaní, ktoré v súčasnosti už viac než 11-násobne prekročilo dĺžku predpokladanú ust. § 176 ods. 3 OSP, boli spôsobené zbytočné prieťahy neefektívnym spôsobom G. I., a to práve v konaní, kde sa predpokladá osobitná pozornosť súdu vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa.

Navrhovateľ poukázal na ust. § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z., na ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., § 176 ods. 3 OSP, § 75 ods. 9 OSP, § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. a zdôraznil, že v zmysle citovaných zákonných ustanovení je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo, bez zbytočných prieťahov, z čoho vyplýva, že sudca by si mal organizovať svoju prácu tak, aby mal vedomosť o veciach v jeho oddelení a aby nedochádzalo k zbytočným prieťahom vo veciach pridelených do jeho oddelenia.

Ďalej poukázal na čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Ďalej poukázal na ust. § 6 OSP ako i na ust. § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorých je prikázané súdom, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak,

aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná a len čo sa konanie začalo, postupujú v ňom súdy bez ďalších návrhov tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ predložil návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu I. O. G. L. I. a navrhol, aby Disciplinárny senát uznal menovanú sudkyňu za vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a uložil jej disciplinárne opatrenie podľa ust. § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov, keď uloženie tejto formy disciplinárneho opatrenia na dolnej hranici zákonom určeného rozpätia považoval za dostačujúce z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie a primerané s ohľadom na rozsah a povahu sudkyňou porušených povinností, následok a mieru zavinenia, ako i samotnú osobu dotknutej sudkyne.

Disciplinárnemu senátu bolo dňa 26. októbra 2015 doručené vyjadrenie sudkyne Okresného súdu v I. O. G. L. I., ktorá vo vyjadrení uviedla, že v danom prípade dĺžku konania jednoznačne ovplyvnila existencia medzinárodného prvku a predovšetkým fakt, že otec maloletej sa pohyboval na území dvoch štátov, z toho jeden bol „Užička republika, Kičevo, Macedónsko“ a druhý bol „Švajčiarsko“. S tým bolo spojené vyhotovenie dožiadaní zahraničnému orgánu a vykonávanie dôkazu a nutnosť vyhotovenia prekladov až do dvoch jazykov.

Zdôrazňuje, že prvostupňový súd pojednávanie o predmetnom návrhu, ktorý došiel súdu dňa 21. decembra 2009, vytýčil dňa 29. januára 2010 na termín 09. februára 2010. Otec maloletej sa však v mieste označeného bydliska nenachádzal a následne až v máji 2012 bolo zistené, že otec bol umiestnený vo väznici v Kantóne Luzern vo Švajčiarsku. Po vrátení vybaveného dožiadania súd vo veci bezodkladne vytýčil pojednávanie a 27. novembra 2012 vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým bola maloletá zverená do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,- Eur. Proti tomuto rozsudku bolo podané odvolanie právnym zástupcom matky, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 16. septembra 2013 rozsudok, v časti týkajúcej sa výživného zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, pričom konštatoval, že vydanie rozhodnutia bolo predčasné, pretože prvostupňový súd nevypočul na pojednávaní matku, nezisťoval pomery na strane maloletého

dieťa a nevyžiadal si správu o starostlivosti o dieťa ako aj o majetkových pomeroch každého z rodičov.

K týmto zisteným nedostatkom uviedla, že predmetné odvolanie bolo podané len v časti týkajúcej sa výživného pre maloletú, pričom v časti týkajúcej sa zverenia maloletej do výchovy matky rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 29. januára 2013. Matka bola zastúpená právnym zástupcom, ktorého v priebehu konania prvostupňový súd vypočul a jeho výsluchom zistil aj pomery u matky. Ďalej dokazovanie ohľadom správy o starostlivosti o maloleté dieťa nevykonával, pretože maloletá bola v starostlivosti matky od narodenia a v jej starostlivosti nikto ani kolízny opatrovník nezistil nedostatky. Pomery u otca boli zistené prostredníctvom dožiadania jeho výsluchom vo väznici.

Počas doby 6 mesiacov, kedy sa spis nachádzal na Krajskom súde v Banskej Bystrici, bola tunajšiemu súdu doručená správa o prepustení otca z výkonu trestu a neúspešnom nadviazaní kontaktu pri doručovaní písomností. Právny zástupca matky oznámil súdu adresu otca v Macedónsku až 24. januára 2014. Výživné pre maloletú bolo určené predbežným opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 05. septembra 2013 vo výške 100,- Eur, t.j. vo výške, akú určil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Pokiaľ sa v návrhu opakovane poukazuje na neefektívny postup sudkyne, navrhovateľ nijako nezohľadnil zjavnú neopodstatnenosť a nadsadenosť požadovanej výšky výživného (1.000,- CHF, t.j. cca. 920,- Eur) zo strany navrhovateľky. Z uvedeného je zrejmé, že rýchlosť konania v danom prípade nezávisela len na práci sudcu, ale na ďalších okolnostiach a vec z týchto dôvodov nebolo možné skončiť v lehote 6 mesiacov. Uvedomujúc si dôležitosť rýchlosti konania v agende „P“ poukázala na to, že pri vybavovaní postupovala riadne a vec vybavovala pravidelne, čo preukazuje aj minimálny počet reštančných vecí v jej oddelení P, kde v r. 2010 mala 3 reštančné veci, v r. 2011 – 5, v r. 2012 – 5 a v r. 2013 – 4, pri celkovom ročnom nápade v agende vyše 200 vecí v agende P. Počet vybavených vecí v r. 2011 mala 202, v r. 2012 – 219 a v r. 2013 – 212.

Dĺžku konania v predmetnej veci ovplyvnili aj ďalšie objektívne dôvody spočívajúce vo veľkom množstve napadnutých vecí, pretože na základe rozvrhu práce do r. 2014 okrem P agendy vybavovala aj agendu C, kde došlo k neúmernému nápadu vecí koncom r. 2012, čo bolo spôsobené hromadnými podaniami cca. 2000 podaní v „C“ agende, a aj prerozdelením vecí po odchádzajúcich kolegoch s tým, že priebežne napádali ešte ďalšie veci. Za tohto stavu bolo zrejmé, že v pridelených veciach nebude vedieť konať bez priet'ahov,

pretože na Okresnom súde v I. O. neboli preto vytvorené podmienky a z toho dôvodu postupovala tak, ako to ukladá ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a upozornila predsedu súdu na tieto skutočnosti. Upozornenie však zostalo bez adekvátneho riešenia.

Ďalej zdôraznila, že disciplinárneho previnenia sa môže sudca dopustiť len vtedy, ak je preukázané jeho zavinenie. Zavineným nesplnením povinností sudcu pritom nie je každá nečinnosť sudcu, a len také obdobie jeho nečinnosti, ktoré je neprimerané povahe veci, ak nekonaniu nebránia objektívne dôvody. Priet'ahy v konaní ona nechcela spôsobiť, preto poukazovala na ich hrozbu, avšak na súde prvého stupňa neboli zabezpečené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady na riadny výkon súdnictva, v dôsledku čoho nebolo možné konať bez priet'ahov.

V súlade s rozhodovacou praxou disciplinárnych súdov nie je možné požadovať od sudcu plnenie povinností konať v každej veci plynulo a bez priet'ahov, kedy je vecou štátu, aby organizoval výkon svojho súdnictva tak, aby princípy súdnictva zakotvené v Listine a Dohovore boli rešpektované (1 Dso 9/2004). Má za to, že označené priet'ahy nevznikli jej zavinením, pretože pri dlhodobom nadmernom zaťažení v súčasnosti cca 400 vecí v agende C nemala a ani nemá vytvorené podmienky pre riadny bezpriet'ahový výkon práce v pridelených veciach a napriek zvýšenej výkonnosti nebolo reálne vybaviť všetky veci. Navrhovateľ pri podaní návrhu nijako nezohľadnil tú skutočnosť, že sa jedná o nečinnosť v trvaní 3 mesiacov, pričom ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštatoval, že ojedinelá nečinnosť v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí paušálne zakladať existenciu zbytočných priet'ahov, konkrétne napríklad, že nečinnosť v trvaní 4 mesiacov nie je obdobím nečinnosti takej povahy, ktorá odôvodňuje vyslovenie záveru o danosti zbytočného priet'ahu (II ÚS 21/01, III ÚS 102/02).

Štatistické výsledky jej práce svedčia o tom, že nie je žiadny flákač, jej pracovné výkony boli a sú na dobrej, až nadpriemernej úrovni, riadne si plní svoje povinnosti a ak nemohla konať riadne a včas, nebolo to jej subjektívnym zavinením, ale z objektívnych dôvodov, ktoré ona sama nespôsobila a nemohla ovplyvniť, pričom využila všetky, aj zákonné možnosti na to, aby upozornila na hroziace priet'ahy v niekoľkých konaniach a na potrebu riešenia tejto situácie. Žiada, aby bola oslobodená v plnom rozsahu. K vyjadreniu pripojila počet reštančných vecí v jednotlivých senátoch ku dňu 30. septembra 2015, upozornenie adresované predsedovi Okresného súdu I. O. podľa § 30 ods. 4 zákona č.

385/2000 Z. z. zo dňa 20. februára 2013 ako aj prehľad výkonnosti sudcov v občianskoprávnej agende C za mesiac júl 2015, za mesiac august 2015.

G. L. I. sa ústne vyjadrila aj pred disciplinárnym senátom na pojednávaní dňa 03. mája 2016, kedy uviedla, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 11. marca 2015 a zdôrazňuje predovšetkým skutočnosť, že jedným zo základných kritérií pri posudzovaní zbytočných prietáhov je povaha veci a konkrétne okolnosti prípadu. V danom prípade sa jedná o vec s medzinárodným prvkom, čo sa nejedná o zložitost' právnu, ale práve konkrétne okolnosti v danej veci spôsobili predĺženie konania. Je toho názoru, že navrhovateľ len mechanicky prevzal závery sťažovateľky vo svojom podnete, čoho dôkazom je aj tá skutočnosť, že pokiaľ poukazuje na ust. § 176 ods. 3 OSP, nezobral do úvahy skutočnosti uvedené v druhej vete tohto §, kde sa uvádza, že v závažných prípadoch je možné konanie predĺžiť len z vážnych dôvodov a z objektívnych príčin, kedy nemožno vykonať dôkazy. Sudkyňa je toho názoru, že jej konanie, resp. predmetné konanie, ktoré rozhoduje, spadá pod toto ustanovenie druhej vety, resp. tretej vety a v žiadnom prípade nebolo reálne predmetné konanie skončiť v lehote 6 mesiacov. Otec maloletej sa zdržiaval v tom období na území dvoch štátov a jednak Macedónsko a jednak Švajčiarsko. V čase, keď sa ho podarilo vypočuť, bol práve umiestnený vo väznici vo Švajčiarsku. Potom, ako sa podarilo zrealizovať jeho výsluch dožiadaním a toto bolo zaslané späť, vo veci meritórne rozhodla dňa 27. novembra 2012. Predovšetkým poukázala na skutočnosť, že v časti návrhu navrhovateľky sa toto rozhodnutie stalo aj právoplatným, a to dňa 29. januára 2013 v časti o výchove maloletej. Potom, ako sa spis vrátil z Krajského súdu v Banskej Bystrici, s tým, že má doplniť dokazovanie, situácia bola sťažaná v tom, že v priebehu tohto obdobia bol otec prepustený z výkonu trestu vo Švajčiarsku a vykonanie ďalších dôkazov, ako to vyplýva aj zo samotného spisu, sa už značne komplikovalo.

Zdôraznila skutočnosť, že ust. § 176 ods. 3 OSP v čase, keď predmetný návrh napadol na súd, právna úprava, t. j. lehota 6 mesiacov, nebola upravená v zákone, táto bola prijatá novelou OSP č. 335 z r. 2012 a bola účinná až od 01. januára 2013. Pre úplnosť zdôraznila, že v novom civilnom mimo sporovom poriadku už táto lehota sa nenachádza, a to práve z dôvodu, že ju zrejme nebolo možné reálne dodržať.

Pokiaľ ide o bod II návrhu navrhovateľa, k tomuto uviedla, že v predmetnom období, t. j. koncom r. 2012 a začiatkom r. 2013 sa situácia na Okresnom súde v I. O. vyvinula tak v dôsledku hromadných podaní a odchodu sudcov, že ani pri vynaložení

mimoriadneho úsilia nebolo možné v jej pridelených veciach postupovať bez zbytočných priet'ahov. Na súde zavládla zúfalá atmosféra, keď na civilnom oddelení vôbec nevedeli, ako si majú poradiť s takým enormným množstvom spisov a práve z týchto dôvodov prikróčili k podaniu upozornenia predsedovi súdu, a to práve civilní sudcovia, medzi ktorými bola aj ona, a to dňa 20. februára 2013, kedy na tento stav upozornili. K tejto skutočnosti predložila disciplinárnemu senátu krátkou cestou vyjadrenie predsedu Okresného súdu I. O., kde sú uvedené počty tých vecí, ktoré napadli na ich okresný súd. Jednak to boli hromadné podania vo veciach Pohotovosti v septembri r. 2012 v počte 1233 a v marci 2013 vo veciach Cd-Consultingov a v máji 2013 to boli hromadné podania vo veci Lawyer Partners v počte okolo 2000 a Cd-Consulting okolo 700 vecí. Koncom r. 2012 odišiel zo súdu sudca JUDr. R. A., po ktorom zostali prerozdelené veci do civilného oddelenia, ktoré boli väčšinou všetky reštančné.

Existovali tu aj objektívne príčiny, ktoré jej znemožnili, resp. pre ktoré nebolo možné postupovať v jej pridelených veciach z dôvodu neprimeraného počtu vecí plynulo bez priet'ahov. Zdôraznila skutočnosť, že zabezpečenie podmienok pre prácu sudcu nie je v moci sudcov, ale v moci kompetencií moci výkonnej, a pokiaľ táto, ako sa to stalo v prípade súdu v I. O., zlyhala, je podľa nej neprijateľné, by za toto zlyhanie výkonnej moci niesol kárnu zodpovednosť jednotlivý sudca. Zdôrazňuje aj tú skutočnosť, že je v rozpore s účelom disciplinárneho konania stíhanie sudcov, ktorí vynakladajú mimoriadne zvýšené úsilie na vybavovanie vecí, a aj tak sú bezmocní. Navrhuje zbaviť ju obvinenia a v celom rozsahu oslobodiť.

K zrušujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici uviedla, že je samozrejmosťou a povinnosťou postupovať v intenciách zrušujúceho uznesenia nadriadeného súdu. Avšak zdôrazňuje, že skutočnosť doplniť dokazovanie ohľadom starostlivosti o maloletú N. sa jej javí ako nadbytočné, keďže o výchove maloletej bolo rozhodnuté. Výhovné prostredie, v ktorom maloletá od narodenia vyrastá, nikto nespochybňoval, ani kolízny opatrovník. A vo veci zverenia dieťaťa je vec právoplatne rozhodnutá.

K vyjadreniu zástupcu navrhovateľa na pojednávaní pred disciplinárnym senátom k počtu hromadných podaní na jednotlivých súdoch uviedla, že na Okresnom súde v I. O. bola situácia mimoriadna, pričom na uvedený súd napadlo najviac vecí z celého banskobystrického kraja. Poukázala na skutočnosť, že v senáte sudkyne G. I. bolo v rozhodnom období okolo 500 vecí, a uviedla, že bola by rada, keby mala návod na to, ako je možné pri takomto počte vecí konať bez priet'ahov.

Čo sa týka nedoručenia rozhodnutia odvolacieho súdu, sudkyňa uviedla, že plynulosť práce v jej senáte bola ovplyvnená aj tou skutočnosťou, že v decembri 2012 odišla asistentka na materskú dovolenku, zastupujúca asistentka odchádzala začiatkom septembra 2013 tiež na materskú dovolenku a bola prijatá nová práve v septembri 2013, ktorá zrejme len mechanicky preklikla 18. septembra 2013 všetky spisy na sudkyňu a fakticky ona ani nevie dokázať, kedy skutočne sa spis dostal do jej reálnej sféry vplyvu. Vie však, že dôkaz jej chýba, bola to komunikácie mailová, že predchádzajúca asistentka zasielala mailom predbežné opatrenie zástupcovi matky.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie, a to návrhom na disciplinárne konanie, podnetom G. A. E. na disciplinárne stížanie sudkyne Okresného súdu I. O. zo dňa 16. marca 2015 (č. l. 8-9), vyjadrením sudkyne spolu s prílohami (č. l. 13-16), prehľadom reštančných vecí k 30. septembru 2015 v jednotlivých senátoch (č. l. 17), upozornením podaným disciplinárne stíhanou sudkyňou (č. l. 18), prehľadom výkonnosti sudcov v agende C za mesiac júl 2015, v agende P za mesiac júl 2015, v agende C za mesiac august 2015, prehľadom výkonnosti sudcov v agende C, agende T za august 2015 (z č. l. 19-24), hodnotením disciplinárne stíhanej sudkyne (č. l. 30-31), prehľadom nápadu vybavených vecí sudkyňou I. a prehľad neodpracovaných dní za r. 2010 – 2015 (č. l. 32), pripojenou kópiou rozhodnutia 3 Ds 6/2015 ako príloha, doručením dokumentov z Okresného súdu I. O. (č. l. 29-32), pripojeným spisom Okresného súdu I. O., sp. zn. 7P/172/2009 a podstatným obsahom uvedeného spisu, predloženým písomným vyjadrením predsedu Okresného súdu I. O. zo dňa 02. mája 2016.

Z počtu reštančných vecí jednotlivých senátov ku dňu 30. septembru 2015 disciplinárny senát zistil, že G. L. I. v oddelení 7P má k tomuto dňu 6 reštančných vecí, keď sudcovia Okresného súdu I. O. majú ku tomuto dňu počet reštančných vecí 18, 1, 1, 45.

Z hodnotenia G. L. I. Okresným súdom I. O. zo dňa 26. apríla 2016 vyplýva, že menovaná sudkyňa je sudkyňou s mnohoročnou rozhodovacou praxou, čo sa odráža na jej činnosti, má kvalitnú prípravu na pojednávanie, kvalifikované rozhodnutia, súdne pojednávania vedie dôstojne a nezaujato. Rozhodnutia vypracované G. I. nemajú formálne vady, správne aplikuje právne normy, dokazovanie vedie efektívne a racionálne. Rozhodnutia

vypracováva v zákonnej lehote s dodržaním všetkých formálnych a obsahových náležitostí. V prípade zrušenia rozhodnutia plne rešpektuje právny názor odvolacieho senátu. Kvalitne ovláda právne predpisy a príslušnú relevantnú judikatúru. Pri výkone svojej sudcovskej funkcie ako i vo svojom súkromí dôsledne dodržiava zásady sudcovskej etiky. Ide o sudkyňu, ktorá disponuje cennými skúsenosťami z dlhoročného rozhodovania civilných vecí, ale aj vecí týkajúcich sa maloletých detí. V konaniach súvisiacich s maloletými deťmi snaží sa konať empaticky, sledujúc predovšetkým ich záujmy a jej prístup k spravodlivosti ako je dodržiavanie zákonom stanovených zásad vedenia súdneho procesu, sú dostatočnou zárukou pre zodpovedné a kvalitné vykonávanie funkcie sudcu.

Predseda Okresného súdu I. O. doplnil svoje hodnotenie, resp. vyjadrenie, a to písomným podaním zo dňa 02. mája 2016, pričom uviedol, že v predmetnej veci napriek podnetu na disciplinárne stíhanie sudkyne, ktoré podala G. A. E., kde poukazovala na neefektívny postup zákonnej sudkyne v predmetnom konaní, ktoré bolo začaté dňa 21. decembra 2009, sa po preskúmaní spisového materiálu a oboznámení sa so všetkými okolnosťami týkajúcimi sa predmetnej veci, dospel k rozhodnutiu, že návrh na začatie disciplinárneho konania proti zákonnej sudkyňi z dôvodu prierahov v konaní nepodá, pretože si bol vedomý nemožnosti sudkyne robiť v konaní úkony priebežne z dôvodu jej preťaženia, ktoré bolo spôsobené objektívnymi príčinami, a to predovšetkým enormným nápadom v civilných veciach v predmetnom období, pričom v septembri r. 2012 napadli na okresný súd hromadné žaloby a vzhľadom na mimoriadnu situáciu v civilnom oddelení nebolo možné veci vybavovať plynulo bez zbytočných prierahov. Situáciu v civilnom oddelení ovplyvnila aj skutočnosť, že v januári 2013 odišiel zo súdu civilný sudca JUDr. R. A. a jeho veci, väčšinou reštančné, bolo potrebné prerozdeliť. Sudkyňa G. L. I. naopak vyvinula potrebné úsilie na to, aby počet nevybavených vecí znižovala, a to najmä reštančných, riadne využívala rozvrhom práce určené pojednávacie dni a podávala zvýšené pracovné výkony a bola jednou z tých sudcov, ktorí výrazne znížili počet reštančných vecí v oddelení C a P. Táto sudkyňa patrí medzi kvalitné sudkyne súdu, v jej činnosti neboli nikdy zistené závažnejšie pochybnosti a ohľadom na komplexné hodnotenie tejto sudkyne ako aj celkovú vyťaženosť je u nej uspokojivá rýchlosť a kvalita rozhodovaných vecí. Za celú dobu jej pôsobenia v justícii nebol nikdy na jej osobu podaný návrh na disciplinárne konanie a tiež jej nikdy nebolo dané napomenutie.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru **v bode I návrhu** na začatie disciplinárneho konania, že nemožno konštatovať, že by G. L. I. svojim konaním a postupom v predmetnej veci sa dopustila disciplinárneho previnenia tak, ako sa jej kladie za vinu. Disciplinárny senát v bode I návrhu vychádzal predovšetkým z obsahu podaného návrhu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že návrh voči konajúcej sudkyňi G. L. I. bol daný z dôvodu, že v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu postupovala neefektívnym spôsobom a o určení výživného pre maloletú N. I. meritórne nerozhodla ani po viac než 5 rokoch od prevzatia predmetnej právnej veci dňa 21. decembra 2009, a to aj napriek tomu, že sa jedná o konanie týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré má byť ukončené do 6 mesiacov od začatia konania.

Podľa ust. § 176 ods. 3 OSP v znení zákona ku dňu 21. decembra 2009, ak zákon neustanovuje inak, vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu, najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania. Konanie možno predĺžiť len, ak z vážnych dôvodov a z objektívnych príčin nemožno vykonať dôkazy. Súd začne vykonávať úkony na vykonanie dôkazov bezodkladne po začatí konania.

Podľa odôvodnenia návrhu na začatie disciplinárneho konania **v bode I** boli skutkové okolnosti návrhu zistené oboznámením sa s obsahom spisu 7P/172/2009 nesprávne, keď nie je pravdou, že v predmetnej právnej veci hore uvedenej spisovej značky sudkyňa G. L. I. meritórne nerozhodla. Naopak, z obsahu spisu Okresného súdu I. O., sp. zn. 7P/172/2009, vyplynulo, že G. L. I. **v merite veci rozhodla dňa 27. novembra 2012**, pričom rozhodla o zverení maloletej N. do osobnej starostlivosti navrhovateľky – matky, odporcu – otca, zaviazala prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,- Eur mesačne. Rozhodla o nedoplatku na výživnom a vo veci návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia rozhodla tak, že tento zamietla vzhľadom k tomu, že rozhodla vo veci samej. Uvedené rozhodnutie, č. k. 7P/172/2009-189 zo dňa 27. novembra 2012, v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky nadobudlo právoplatnosť dňa 29. januára 2013.

Vo zvyšnej časti, t. j. časti o určenie výživného a nedoplatku na výživnom bolo podané zo strany navrhovateľky – matky odvolanie a v tejto časti rozhodnutie nie je právoplatné.

Disciplinárny senát je pri rozhodovaní viazaný len skutkom, pre ktorý je podaný návrh na disciplinárne konanie a vzhľadom k tomu, že z podaného návrhu I. vyplýva, že sudkyňi G. L. I. sa kladie za vinu skutočnosť, že meritórne nerozhodla vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu ani po viac než 5 rokov, disciplinárny senát má za to, že z obsahu spisu neboli zistené také materiálne podmienky, za ktoré mohla byť G. L. I. uznaná vinnou a za ktoré by jej mohol byť uložený disciplinárny trest.

Podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát uloží niektoré z týchto disciplinárných opatrení:

písm. b/ - zníženie funkčného platu o 50 % - 70 % na obdobie 3 mesiacov až jedného roka.

Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia alebo priestupku nedopustil, alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie alebo priestupok preukázať, sudcu oslobodí.

Disciplinárny senát tak ako už bolo vyššie uvedené, je pri rozhodovaní viazaný len skutkom, pre ktorý je podaný návrh na disciplinárne konanie, nie však právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia a ani navrhovaným disciplinárnym opatrením.

V prejednávanej veci však bolo jednoznačne preukázané, a to **v bode I návrhu** na začatie disciplinárneho konania, že obvinená sudkyňa G. L. I. sa nedopustila (vychádzajúc zo skutku, ktorý sa jej kladie za vinu) jednak závažného ani žiadneho iného previnenia, a preto rozhodol disciplinárny senát o jej oslobodení spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to v bode I podaného návrhu.

K bodu II návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát vykonal dokazovanie, a to jednak obsahom spisu Okresného súdu I. O., sp. zn. 7P/172/2009, obsahom spisu 3 Ds 6/2015, čítaním a oboznámením hodnotenia sudkyne G. L. I. Z predloženého spisového materiálu bolo zistené (pričom táto skutočnosť nebola sporná), že potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu a nariadení predbežného opatrenia, č. k. 16CoP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zákonná sudkyňa G. L. I. bola nečinná, nevykonala žiaden úkon až do 09. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiaden úkon po dobu 3 mesiacov.

Z uvedeného je teda zrejmé, že počas trojmesačného obdobia nebol vo veci zrealizovaný žiaden úkon.

Je nesporné, že účelom inštitútu predbežného opatrenia je predovšetkým poskytnutie dočasnej rýchlej a efektívnej ochrany dotknutým právam. Tento inštitút má primárne umožniť rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu, pretože po určitom čase mohlo dôjsť k ťažko odvrátiteľnému stavu, čomu zodpovedajú aj zákonné lehoty pri niektorých druhoch predbežných opatrení.

Na druhej strane je však potrebné tiež zdôrazniť, že súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 27. novembra 2012 vyživovaciu povinnosť k maloletej určil, a to sumou vo výške 100,- Eur mesačne po vykonanom dokazovaní, a teda upravil práva k maloletej i v tejto časti.

Podľa ust. § 162 ods. 1 OSP pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné 3 mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím, č. k. 16CoP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. v časti určenia vyživovacej povinnosti otcovi ako i v časti rozhodnutia o nedoplatku na výživnom a vzhľadom k tomu, že v tejto časti rozhodnutia súdu prvého stupňa zrušil, nariadil predbežným opatrením vyživovaciu povinnosť maloletej N. I. otcovi, a to vo výške 100,- Eur mesačne, teda totožne s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďaciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Rozhoduje nestranne, spravodlivo bez zbytočných prietáhov, a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni právne neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť sudcu vyplýva nepochybne aj z ust. § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná a taktiež z ust. § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednávaná a rozhodnutá.

S poukazom na všetky zistené a uvedené skutočnosti dospel disciplinárny senát k záveru, že G. L. I. zavinene porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to tým, že nevykonala žiadny úkon až do 09. decembra 2013, potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál vrátane uznesenia odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania.

Disciplinárny senát tak ako už i vyššie uviedol, je pri rozhodovaní viazaný len skutkom, pre ktorý je podaný návrh na disciplinárne konanie, nie však právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia, a ani navrhovaným disciplinárnym opatrením.

Navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania mal za to, že sudkyňa G. L. I. sa v bode II dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich na základe ktorého jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ cit. zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania však dospel k záveru, že G. L. I. sa **v bode II s úpravou skutkového stavu a právnej kvalifikácie uznala vinnou**, že potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, č. k. 16CoP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zákonná sudkyňa zostala vo veci bezdôvodne nečinná, nevykonala žiaden úkon až do 09.

decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu troch mesiacov, čím sa dopustila previnenia podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudoch a prísediacich a o zmene a doplnení tých zákonov v znení neskorších predpisov a za to jej disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie **podľa § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 20 % na obdobie dvoch mesiacov.**

Vo vzťahu k rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení považoval disciplinárny senát za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti, ktoré majú podľa názoru disciplinárneho senátu bezpochyby význam z hľadiska rozhodnutia o tomto výroku.

Ako to vyššie disciplinárny senát konštatoval z vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní dňa 3. mája 2016, a to jednak z výpovede sudkyne G. L. I. ako aj z predloženého spisového materiálu Okresného súdu I. O., 7P/172/2009, bolo nesporné, že v danom prípade dĺžku konania v zásade ovplyvnila existencia medzinárodného prvku, a predovšetkým fakt, že otec maloletej sa pohyboval na území dvoch štátov, z toho jeden bol Uzička Republika Kičevo, Macedónsko a druhý bol Švajčiarsko, s čím bolo spojené vyhotovenie dožiadaní zahraničného orgánu o vykonanie dôkazu a nutnosť vyhotovenia prekladov až do dvoch jazykov. G. L. I. po dôjdení návrhu na súd dňa 21. decembra 2009 vytýčila dňa 29. januára 2009 pojednávanie na termín 09. februára 2010, ktoré však bolo neúspešné, keď otec maloletej sa v mieste označeného bydliska nenachádzal a následne až v máji 2012 bolo zistené, že otec bol umiestnený vo väznici v Kantóne Luzern vo Švajčiarsku. Po vrátení vybaveného dožiadania súd vo veci bezodkladne vytýčil pojednávanie na 27. novembra 2012 i vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým jednak bola maloletá zverená do starostlivosti matky, v tejto časti je rozhodnutie už právoplatné a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,- Eur. Doručením rozhodnutia sa predmetné **rozhodnutie súdu prvého stupňa stalo vykonateľné** a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou, ktorú sú prvého stupňa určil vo výške 100,- Eur bez ohľadu na podané odvolanie zo strany matky - navrhovateľky. Rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, bolo rozhodnutie prvého stupňa v časti výživného zrušené a tiež nedoplatku na výživnom, pričom súčasne odvolací súd určil predbežným opatrením výživné pre maloletú N. vo výške 100,- Eur, na ktoré zaviazal

otca – odporcu. Teda rozhodol zhodne ako súd prvého stupňa po vyhodnotení záverov podstatných pre takto stanovené výživné.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že v danom prípade rýchlosť konania nezávisela len na práci sudcu, ale na ďalších okolnostiach, kedy nebolo možné skončiť vec v lehote šiestich mesiacov, a to najmä skutočnosť, že otec sa zdržiaval na neznámom mieste. Rozhodnutia ako i všetky príписy súdu bolo potrebné prekladať do cudzieho jazyka, s čím boli samozrejme spojené aj mnohé procesné úkony. Práva maloletej boli upravené rozhodnutím súdu prvého stupňa predbežne vykonateľným ako i následne rozhodnutím odvolacieho súdu vo forme nariadenia predbežného opatrenia, kde práva boli upravené odvolacím súdom zhodne ako upravil súd prvého stupňa.

Pokiaľ ide o osobu sudkyne, G. L. I., z jej hodnotenia má disciplinárny senát preukázané, že G. L. I. bola Národnou radou Slovenskej republiky zvolená za sudcu dňa 20. marca 1996 a dňom 12. apríla 1996 bola pridelená na Okresný súd I. O.. Dňa 14. marca 2000 bola Národnou radou Slovenskej republiky zvolená za sudcu bez časového obmedzenia a zložila zákonom predpísaný sľub. G. L. I. je sudkyňou na občianskoprávnom úseku a je jej pridelená agenda v senátoch 7C, 7Cpr, 7Cr, 7Csr, 7P, 7Ps a 7Er. Sudkyňa bola označená za sudkyňu predsedom Okresného súdu I. O. s mnohoročnou rozhodovacou praxou, poukázal na jej kvalitnú prípravu na pojednávania, kvalifikované rozhodnutia a súdne pojednávania označil za vedené dôstojne a nezaujato. Rozhodnutia vypracované G. I. nemajú formálne vady, správne aplikuje právne normy, dokazovanie vedie efektívne a racionálne. Ovláda právne predpisy, príslušnú relevantnú judikatúru. Dodržiava zásady sudcovskej etiky jednak počas výkonu sudcovskej funkcie ako i vo svojom súkromí. Za celú dobu jej pôsobenia v justícii nebol sudkyni nikdy na jej osobu podaný návrh na disciplinárne konanie a tiež jej nikdy nebolo dané napomenutie. Na menovanú sudkyňu bol podaný G. A. E. podnet na disciplinárne stíhanie, ktoré však predseda Okresného súdu I. O. vyhodnotil za neopodstatnené, berúc do úvahy všetky okolnosti, týkajúce sa predmetnej veci ako aj samotnej sudkyne.

G. L. I. upozornila predsedu Okresného súdu I. O. dňa 20. februára 2013 podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich na neprimeraný počet pridelených vecí s upozornením, že hrozí, že tieto nebude môcť vybaviť bez zbytočných prietáhov. Uviedla, že vo svojom oddelení pracuje s neprimeraným počtom pridelených vecí s tým, že za minulý rok napadlo do senátu 7C – 153 vecí, do senátu 7P – 220 vecí, začiatkom roku 2013 boli prerozdelené veci po odchádzajúcom sudcovi JUDr. R. A., pričom do senátu 7C pripadlo 22 vecí, z toho časť vecí je reštančných ešte po sudcovi G. N. A. s tým, že v r. 2013 do 20. februára 2013 napadlo do senátu 7C – 15 vecí a 7P – 32 vecí.

Po upozornení G. L. I. nebolo vykonané zo strany predsedu súdu žiadne následné opatrenie.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní teda zbral do úvahy veľké množstvo pridelených vecí v počte cca 500 civilných vecí, ktoré sudkyňa reálne nemá možnosť vybavovať priebežne a bez zbytočných prietáhov. Tiež zbral do úvahy aj skutočnosť, že sudkyňa nemala zabezpečený riadny a stabilný chod spisovej kancelárie, najmä čo sa týka asistentky sudcu, a teda nemala vytvorené riadne pracovné podmienky pre výkon plynulej a bezprietáhovej práce vo svojom senáte.

Zohľadniac všetky hore uvedené skutočnosti, okolnosti daného prípadu, zložitosť vecí výlučne z pohľadu existencie medzinárodného prvku, ktorý výraznou mierou sťažuje postup sudcu, ktorý má v oddelení okrem daného prípadu ešte ďalších cca 500 neskončených vecí, dospel disciplinárny senát k záveru, že všetky tieto skutočnosti vo významnej miere znižujú závažnosť charakteru porušenej povinnosti, preto disciplinárny senát upravil právnu kvalifikáciu tak, že sa v bode II dopustila previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, uznal ju za vinnú z tohto disciplinárneho previnenia. Za to jej podľa § 117 ods. 1 písm. b) statusového zákona bolo uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie dvoch mesiacov.

Po zrušení už vyššie spomínaného rozhodnutia disciplinárneho senátu odvolacím disciplinárnym senátom, na ústnom pojednávaní dňa 14. februára 2017 zástupca navrhovateľa

zotrval na návrhu na začatie disciplinárneho konania v súlade ako bol prednesený na ústnom pojednávaní dňa 03. mája 2016 v celom rozsahu, si je vedomý, že disciplinárny senát v prejednávanej veci musí postupovať v súlade s rozhodnutím odvolacieho senátu z 02.12.2012. Pokiaľ ide o uznanie viny o uložení trestu sudkyňi G. L. I. ponecháva na úvahu disciplinárneho senátu, upresnil, pokiaľ ide o uznanie viny sa pridržiava podaného návrhu na jej disciplinárne stíhanie avšak pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia ponecháva na úvahu senátu.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 14. februára 2017 sa sudkyňa G. L. I. k obvineniam uvedeným **v bode II** vyjadrila tak, že v plnom rozsahu zotrváva na svojich písomných vyjadreniach v jej prejednávanej veci ako aj na svojej výpovedi ako to učinila na ústnom pojednávaní 03. mája 2016. Okrem iného poukázala na zrušujúce rozhodnutie odvolacieho senátu, že tu zrejme došlo ku chybe v písaní rozhodnutia odvolacieho senátu na strane 9 kde konkrétne je uvedené ... prehľad výkonnosti všetkých sudcov vo všetkých agendách za rok 2015..., avšak v skutočnosti ide o agendu za rok 2013 kedy malo dôjsť k uvedeným prieťahom. Toto obdobie je takto uvedené aj v podanom návrhu na jej potrestanie. Doložila do spisu listinný dôkaz, ide o porovnanie nápadu v hlavných agendách v rokoch 2011 – 2016 na Okresnom súde I. O. zo dňa 09.02.2017. Naďalej zotrváva na písomne podanom odvolaní z 2. augusta 2016, ktorým napadla prvostupňové rozhodnutie tohto senátu. Poukázala na názor vyslovený v rozhodnutí disciplinárneho senátu zo dňa 02.12.2016, je toho názoru, že existenciu objektívnych dôvodov ktoré mali vplyv na vznik prieťahov preukázala a zároveň poukázala aj na názor samotnej pani ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorý predniesla na stretnutí sudcov banskobystrického kraja v máji 2016 bezprostredne po pojednávaní, ktorého sa tu zúčastnila, keď na jej otázku ako má sudca postupovať keď vie, že nebude môcť vec vybaviť v zákonnej lehote a predpokladá vznik prieťahov a napriek upozorneniu ktoré adresovala signalizovala predsedovi súdu je vystavená disciplinárnemu postihu odpoveď pani ministerky bola, že potom nemôže ísť o subjektívne zavinenie. Ďalej poukázala na dva hlavné faktory, ktoré ovplyvnili lehoty na vybavenie vecí v jej senáte. Bolo to jednak naakumulovaním neprimeraného počtu vecí v roku 2013 a jednak to bolo zlé personálne obsadenie súdu, keď chýbali dvaja sudcovia. Jeden chýbal od roku 2012 G. A., a druhý U. A. odišiel k 1.1.2013, preto aj napriek vyvíjaniu jej maximálneho úsilia vybavovať veci riadne a včas nebolo v jej možnostiach objektívne vybavovať pridelené veci skôr. Bolo to vlastne prvýkrát na ich okresnom súde keď vznikla takáto situácia a viacerí sudcovia občianskoprávneho

oddelenia upozornili pána predsedu na tento stav, aj ona vo februári 2013. Dovtedy nikdy upozornenie nepodali, to bolo prvýkrát keď k tomu pristúpili. Odpoveď od predsedu súdu nedostala, a pracovali všetci s tým nápadom ako ho naďalej mali. Len pre dokreslenie situácie, boli to tie hromadné podania CD Consulting, Pohotovosť, Layers partners, o tom doložil listinné dôkazy podpredseda súdu pred otvorením tohto pojednávania. V prípade pohotovostí sa jednalo o 1533 vecí, ktoré napadli v septembri 2012, ďalšie veci CD consulting 735 vecí v marci 2013 a Layers partners máj 2013 2891 vecí, boli to hromadné podania. Pre porovnanie čo sa týka pohotovostí na OS Lučenec to nebolo ani tisíc vecí, bolo to 960 vecí, ktoré tam napadli a na OS Veľký Krtíš to bolo len okolo 200 vecí. Práve z tohto dôvodu nebolo zachované základné právo sudcu a to aby jej boli veci pridelené tak aby ich mohla vybavovať, konať plynule a bez prieťahov. Je toho názoru, že zabezpečenie podmienok pre prácu sudcu nie je vecou len samotnej súdnej moci ale predovšetkým moci výkonnej MS SR je teda predovšetkým jeho povinnosťou zabezpečiť dostatočný počet sudcov a administratívne a technické podmienky pre prácu sudcu a to tak, aby bolo skutočne reálne možné vybavovať jednotlivé veci bez prieťahov. Pokiaľ však výkonná moc v tejto svojej úlohe zlyháva je absolútne neprípustné aby zodpovednosť za toto svoje zlyhanie prenášala na sudcu vo forme disciplinárneho postihu. V tejto súvislosti poukázala aj na ústavnoprávnu judikatúru sp. zn. 4 ÚS 471/2012 z ktorého rozhodnutia vyplýva, že enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod predstavuje okolnosť hodnú osobitného zreteľa. A tiež na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 11KSS 9/2013 kde je opakovane zdôrazňovaná skutočnosť, že nemožno všeobecne ohraničiť dobu, ktorú je v konkrétnom súdnom konaní možné považovať za nečinnosť, ale je nutné prihliadať na konkrétne okolnosti týkajúce sa sudcu vrátane počtu pridelených vecí ako i na ďalšie ktoré určujú konkrétne podmienky sudcu. S poukazom na uvedené teda zodpovednosť majú prebrať tie subjekty, ktoré tieto podmienky vytvárajú a majú na ne priamy vplyv. Navrhla, aby som bola v plnom rozsahu oslobodená spod žalovaného skutku pod bodom II.

Zástupca navrhovateľa G. A. U. uviedol, že odvolací senát zrušil prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu nielen ohľadne skutku pod bodom II.

Dotknutá sudkyňa k vyjadreniu zástupcu navrhovateľa, opätovne navrhla aby bola v plnom rozsahu oslobodená spod žalovaného skutku pod bodom II návrhu proti ktorému smerovalo jej odvolanie pričom voči bodu I sa neodvolala a odvolanie voči tomu bodu nepodal ani navrhovateľ.

V tejto súvislosti (k tvrdeniu zástupcu navrhovateľa) disciplinárny senát poukazuje na ustanovenie § 131 statusového zákona per analógia § 322 ods. 3 Tr. por., posledná veta v neprospech (obžalovaného) disciplinárnej sudkyne môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania (prokurátora) v danom poprípade navrhovateľa, ktoré bolo podané v neprospech (obžalovaného) disciplinárnej sudkyne G. I.; navrhovateľ nepodal odvolanie proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu z 3.5.2016, odvolanie podala len dotknutá sudkyňa ktorým sa domáhala oslobodenia spod žalovaného skutku pod bodom II návrhu.

K bodu II návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát vykonal dokazovanie, a to jednak obsahom spisu Okresného súdu I. O., sp. zn. 7P/172/2009, obsahom spisu 3 Ds 6/2015, čítaním a oboznámením hodnotenia sudkyne G. L. I.. Z predloženého spisového materiálu bolo zistené (pričom táto skutočnosť nebola sporná), že potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu a nariadení predbežného opatrenia, č. k. 16CoP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zákonná sudkyňa G. L. I. bola nečinná, nevykonala žiaden úkon až do 09. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala žiaden úkon po dobu 3 mesiacov.

Je nesporné, že účelom inštitútu predbežného opatrenia je predovšetkým poskytnutie dočasnej rýchlej a efektívnej ochrany dotknutým právam. Tento inštitút má primárne umožniť rýchle a pružné riešenie takej situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu, pretože po určitom čase mohlo dôjsť k ťažko odvrátiteľnému stavu, čomu zodpovedajú aj zákonné lehoty pri niektorých druhoch predbežných opatrení.

Podľa ust. § 162 ods. 1 OSP pri rozsudkoch predbežne vykonateľných plynie lehota na plnenie od ich doručenia.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia predbežne vykonateľné sú rozsudky odsudzujúce na plnenie výživného alebo pracovnej odmeny za posledné 3 mesiace pred vyhlásením rozsudku.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím, č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t. j. v časti určenia vyživovacej povinnosti otcovi ako i v časti rozhodnutia o nedoplatku na výživnom a vzhľadom k tomu, že v tejto časti rozhodnutia súdu prvého stupňa zrušil, nariadil predbežným opatrením vyživovaciu povinnosť maloletej N. I. otcovi, a to vo výške 100,- Eur mesačne, teda totožne s rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013, zákonná sudkyňa zostala vo veci nečinná a nevykonala žiadny úkon až do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala žiadny úkon po dobu 3 mesiacov.

Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Rozhoduje nestranne, spravodlivo bez zbytočných priet'ahov, a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov;

vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Základnou povinnosťou každého sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni právne neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť sudcu vyplýva aj z ust. § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná a taktiež z ust. § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednávaná a rozhodnutá.

S poukazom na všetky zistené a uvedené skutočnosti dospel disciplinárny senát k záveru, že G. L. I. z objektívnych dôvodov porušila základnú povinnosť sudcu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to tým, že nevykonala žiadny úkon až do 09. decembra 2013, potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál vrátane uznesenia odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania.

Disciplinárny senát tak ako už i vyššie uviedol, je pri rozhodovaní viazaný len skutkom, pre ktorý je podaný návrh na disciplinárne konanie, nie však právnou kvalifikáciou disciplinárneho previnenia, a ani navrhovaným disciplinárnym opatrením.

Navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania mal za to, že sudkyňa G. L. I. sa v bode II dopustila závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich na základe ktorého jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie

podľa § 117 ods. 5 písm. b/ cit. zákona, a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov.

Disciplinárny senát po rozsiahlom vykonaní dokazovania dospel k záveru, že G. L. I. sa **v bode II s úpravou skutkového stavu a právnej kvalifikácie disciplinárneho konania nedopustila**, ktorého sa mala dopustiť potom, čo bol Okresnému súdu I. O. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 05. septembra 2013 zákonná sudkyňa mala zostať vo veci bezdôvodne nečinná, nevykonala žiaden úkon do 09. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala žiadny úkon po dobu troch mesiacov, čím sa mala dopustiť previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a prísediacich a o zmene a doplnení týchto zákonov v znení neskorších predpisov.

Vo vzťahu k rozhodnutiu o disciplinárnom opatrení považoval disciplinárny senát za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti, ktoré majú podľa názoru disciplinárneho senátu bezpochyby význam z hľadiska rozhodnutia o tomto výroku.

Ako to vyššie disciplinárny senát konštatoval z vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní dňa 14. februára 2017, a to jednak z výpovede sudkyne G. L. I. ako aj z predloženého spisového materiálu Okresného súdu I. O., 7P/172/2009, je nesporné, že v danom prípade dĺžku konania výrazne ovplyvnila existencia medzinárodného prvku, a predovšetkým fakt, že otec maloletej sa pohyboval na území dvoch štátov, z toho jeden bol Uzička Republika Kičevo, Macedónsko a druhý bol Švajčiarsko, s čím bolo spojené vyhotovenie dožiadaní zahraničného orgánu o vykonanie dôkazu a nutnosť vyhotovenia prekladov až do dvoch jazykov. G. L. I. po dôjdení návrhu na súd dňa 21. decembra 2009 vytýčila dňa 29. januára 2009 pojednávanie na termín 09. februára 2010, ktoré však bolo neúspešné, keď otec maloletej sa v mieste označeného bydliska nenachádzal a následne až v máji 2012 bolo zistené, že otec bol umiestnený vo väznici v Kantóne Luzern vo Švajčiarsku. Po vrátení vybaveného dožiadania súd vo veci bezodkladne vytýčil pojednávanie na 27. novembra 2012 i vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým jednak bola maloletá zverená do

starostlivosti matky, v tejto časti je rozhodnutie už právoplatné a otec bol zviazaný prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 100,- Eur. Doručením rozhodnutia sa predmetné rozhodnutie súdu prvého stupňa stalo vykonateľné a otec bol zviazaný prispievať na výživu maloletej sumou, ktorú súd prvého stupňa určil vo výške 100,- Eur bez ohľadu na podané odvolanie zo strany matky - navrhovateľky. Rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici, bolo rozhodnutie prvého stupňa v časti výživného zrušené a tiež nedoplatku na výživnom, pričom súčasne odvolací súd určil predbežným opatrením výživné pre maloletú N. vo výške 100,- Eur, na ktoré zviazal otca – odporcu. Teda rozhodol zhodne ako súd prvého stupňa po vyhodnotení záverov podstatných pre takto stanovené výživné.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že v danom prípade rýchlosť konania nezávisela len na práci sudcu, ale na ďalších objektívnych okolnostiach, t. j. že plynulosť konaní na uvedenom súde bola ovplyvnená hromadnými podaniami niektorých žalobcov (Pohotovosť, Cd-Consuling, Lawyer partneri) odchodom niektorých kolegov sudcov a prerozdeľovanie vecí, a zmena asistentiek sudkyne.

Práva maloletej boli upravené rozhodnutím súdu prvého stupňa predbežne vykonateľným ako i následne rozhodnutím odvolacieho súdu vo forme nariadenia predbežného opatrenia č. k. 10COP 36/2013-32 z 5. septembra 2013, kde práva boli upravené odvolacím súdom zhodne ako upravil súd prvého stupňa, pričom zákonná sudkyňa, nevykonala žiadny úkon do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala žiadny úkon po dobu troch mesiacov.

Pokiaľ ide o osobu sudkyne, G. L. I., z jej hodnotenia má disciplinárny senát preukázané, že G. L. I. bola Národnou radou Slovenskej republiky zvolená za sudcu dňa 20. marca 1996 a dňom 12. apríla 1996 bola pridelená na Okresný súd I. O.. Dňa 14. marca 2000 bola Národnou radou Slovenskej republiky zvolená za sudcu bez časového obmedzenia a zložila zákonom predpísaný sľub. G. L. I. je sudkyňou na občianskoprávnom úseku a je jej pridelená agenda v senátoch 7C, 7Cpr, 7Cr, 7Csr, 7P, 7Ps a 7Er. Sudkyňa bola označená za sudkyňu predsedom Okresného súdu I. O. s mnohoročnou rozhodovacou praxou, poukázal na

jej kvalitnú prípravu na pojednávania, kvalifikované rozhodnutia a súdne pojednávania označil za vedené dôstojne a nezaujato. Rozhodnutia vypracované G. I. nemajú formálne vady, správne aplikuje právne normy, dokazovanie vedie efektívne a racionálne. Ovláda právne predpisy, príslušnú relevantnú judikatúru. Dodržiava zásady sudcovskej etiky jednak počas výkonu sudcovskej funkcie ako i vo svojom súkromí. Za celú dobu jej pôsobenia v justícii nebol sudkyňi nikdy na jej osobu podaný návrh na disciplinárne konanie a tiež jej nikdy nebolo dané napomenutie. Na menovanú sudkyňu bol podaný G. A. E. podnet na disciplinárne stíhanie, ktoré však predseda Okresného súdu I. O. vyhodnotil za neopodstatnené, berúc do úvahy všetky okolnosti, týkajúce sa predmetnej veci ako aj samotnej sudkyne.

Predseda Okresného súdu I. O. JUDr. E. A. prostredníctvom podpredsedu tohto súdu JUDr. O. O. predložil dňa 14. februára 2017 disciplinárnemu senátu ročné výkazy všetkých sudcov za rok 2013, listinný dôkaz o vybavovaní hromadných žalôb na OS I. O. k 31.08.2014, a prehľadom nápadu súdov v rámci obvodu Krajského súdu Banská Bystrica za obdobie rokov 2010 až 2016. Zároveň ospravedlnil neprítomnosť predsedu OS.

Rovnako doložila i dotknutá sudkyňa listinný dôkaz z OS I. O. o porovnaní nápadu v hlavných agendách v rokoch 2011 – 2016 z 9. februára 2017 vedený pod Spr. 67112.

Z ročných štatistických výkazov súdu za rok 2013 vyplýva, že sudkyňa I. mala pridelených celkom 413 vecí, sudca U. O. 395 vecí, sudkyňa A. L. 396 vecí, sudkyňa I. A. 537 vecí, sudca O. O. 1081 vecí, sudkyňa I. V. 518 vecí, sudca A. V. 529 vecí, sudkyňa U. D. 528 vecí, sudkyňa O. A. 513 vecí, V. I. 528 vecí, N. L. 414 vecí, sudca A. E. 212 vecí, O. A. 385 vecí a N. V. 344 vecí.

Z prehľadu nápadu a vybavených vecí sudkyňou G. L. I. za roky 2010 – 2015 vyplýva, že v roku 2010 jej napadlo do senátu v agende C 73 vecí, P 207 vecí, v roku 2011 v C 63 vecí, P 223 vecí, v roku 2012 v agende C+Cpr 132 vecí, P 229 vecí, v roku 2013 v agende C+Cpr 189 vecí, P 224 vecí, v roku 2014 C+Cpr 242 vecí, P 115 vecí a v roku 2015 v agende C+Cpr 560 vecí.

Z prehľadu hromadných žalôb na Okresnom súde I. O. k 31.08.2014 bolo: – Pohotovosť, s.r.o. – napadnutých 1533 vecí – september 2012, CD Consulting, s.r.o. – napadnutých 735 vecí – marec 2013, Lawyer Partners, s. s. – napadnutých 2891 vecí v máji 2013.

Z listinného dôkazu Okresného súdu I. O. – porovnanie nápadu v hlavných agendách v rokoch 2011 – 2016 z 9. februára 2017 Spr. 671/12 vyplýva, že v roku 2011 pracovalo 15 sudcov. Nápad v agende C bol 1285 vecí. V roku 2012 pracovalo 15 sudcov, k 31. decembru 2012 odišiel JUDr A.. Nápad v C agende bol 2641. V roku 2013 pracovalo 14 sudcov a nápad vecí v C agende bol 3 309 vecí. V roku 2014 pracovalo 15 sudcov, od mája G. U. PN, v skutočnosti pracovalo 13 sudcov a nápad vecí v C agende bol 2385 vecí. V roku 2015 pracovalo 14 sudcov a nápad vecí v C agende bol 4795 vecí a v roku 2016 pracovalo 14 sudcov a nápad vecí v C agende bol 1593 vecí.

Z prehľadu vývoja nápadu na okresných súdov v obvode Krajského súdu B.B. za roky 2010 až 2016 vyplýva, že na OS I. O. v roku 2010 napadlo 19 049, na sudcu 1191 vecí, v roku 2011 napadlo 17 130, na sudcu 1 142 vecí, v roku 2012 napadlo 20 976, na sudcu 1 398 vecí, v roku 2013 napadlo 24 405, na sudcu 1 743 vecí, v roku 2014 napadlo 20 210, na sudcu 1 347,33 vecí, v roku 2015 napadlo 18 914, na sudcu 1 351 vecí a v roku 2016 napadlo 15 431, na sudcu 1 102,21 vecí.

G. L. I. upozornila predsedu Okresného súdu I. O. dňa 20. februára 2013 podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich na neprimeraný počet pridelených vecí s upozornením, že hrozí, že tieto nebude môcť vybaviť bez zbytočných prietáhov. Uviedla, že vo svojom oddelení pracuje s neprimeraným počtom pridelených vecí s tým, že za minulý rok napadlo do senátu 7C – 153 vecí, do senátu 7P – 220 vecí, začiatkom roku 2013 boli prerozdelené veci po odchádzajúcom sudcovi JUDr. R. A., pričom do senátu 7C pripadlo 22 vecí, z toho časť vecí je reštančných ešte po sudcovi G. N. A. s tým, že v r. 2013 do 20. februára 2013 napadlo do senátu 7C – 15 vecí a 7P – 32 vecí.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní teda zbral do úvahy veľké množstvo pridelených vecí už vyššie podrobne uvedených civilných vecí, ktoré sudkyňa reálne nemá možnosť vybavovať priebežne a bez zbytočných prietáhov. Tiež zbral do úvahy aj skutočnosť, že sudkyňa nemala zabezpečený riadny a stabilný chod spisovej kancelárie, najmä čo sa týka asistentky sudcu, a teda nemala vytvorené riadne pracovné podmienky pre výkon plynulej a bezprietáhovej práce vo svojom senáte.

Zohľadniac všetky hore uvedené skutočnosti, okolnosti daného prípadu, zložitosť vecí výlučne z pohľadu existencie medzinárodného prvku, ktorý výraznou mierou sťažuje postup sudcu, ktorý má v oddelení okrem daného prípadu ešte ďalších v C agende cca. 500 neskončených vecí i s poukazom na podané hromadné žaloby na Okresnom súde I. O. k 31.08.2014 bolo: – Pohotovosť, s.r.o. – napadnutých 1533 vecí – september 2012, CD Consulting, s.r.o. – napadnutých 735 vecí – marec 2013, Lawyer Partners, s. s. – napadnutých 2891 vecí v máji 2013, po citlivom vyhodnotení všetkých uvedených skutočností dospel disciplinárny senát k záveru, že všetky tieto skutočnosti vo významnej miere znižujú závažnosť charakteru porušenej povinnosti, je potrebné dať za pravdu dotknutej sudkyňi, že naozaj na menovanom súde neboli zabezpečené riadne podmienky na výkon súdnictva bez prietáhov, preto disciplinárny senát upravil právnu kvalifikáciu tak, že sa v bode II mala dopustiť previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v tomto prípade jej nebola jednoznačne preukázaná vina, preto ju oslobodil v bode II z návrhu na disciplinárne konanie podaného vtedajším ministrom spravodlivosti SR z 09.09.2015, pretože sa G. L. I. disciplinárneho previnenia nedopustila.

Disciplinárny senát nerozhodol o trovách vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním, keď oslobodená sudkyňa G. L. I. si trovy v súvislosti s disciplinárnym konaním neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na Disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave, dňa 14. februára 2017

JUDr. Juraj Florovič, v. r.

predseda disciplinárneho senátu v. r.

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová